

Klima- og miljødepartementet
Statsråd Espen Barth Eide
postmottak@kld.dep.no

Om gjennomføring av forskriften etter høring i 2021 tilknyttet direktiv 2015/2193 om begrensning av visse forurensende utslipp til luft fra forbrenningsanlegg

Vår ref: Sak 2014/6683 - 11

Dato: 27.09.2022

Det vises til tidligere møte med Klima- og miljødepartementet om denne saken. Vi ber statsråden om et møte.

Denne saken handler om forskjellsbehandling av fire norske trearbeidende bedrifter med liknende bedrifter i Norge og i alle naboland. Saken er tatt opp flere ganger med departementet, senest i forbindelse med høring på gjennomføring av forskriften i fjor. Det er tidligere også stilt skriftlig spørsmål fra Jorodd Asphjell (A) til den forrige klima- og miljøministeren. Det har ikke skjedd en oppfølging fra departementet, og vi frykter ytterligere forskjellsbehandling og nedleggelse av norske arbeidsplasser.

Krav om særskilt tillatelse

Vi er kritiske til direktoratets vurdering av at møbelindustri- og trearbeidende bedrifter pålegges krav om "særskilt tillatelse". Dette er helt ulikt med vurderingen i våre naboland. Norsk Industri registrerer videre at myndighetene mener at anleggene brenner treavfall som er forurenset, og at det vil være "behov for å stille krav til brenslet". Vi er ikke nødvendigvis uenige i dette, men kan dokumentere at miljøkravene til materialene er strengere enn for 10 år siden. Det som brennes er i dag bi-rester/kapp fra egen produksjon. Det brennes ikke annet avfall, og dette er svært rent.

Norsk Industri mener at:

- o det er fare for at trebearbeidende industri flyttes ut av Norge dersom kostnadene blir vesentlig høyere ved produksjon i Norge
- o Norge må ha likt regelverk med våre naboland for å sikre like konkurransevilkår
- o kravet om særskilt tillatelse for anlegg <1MW må frafalle

Krav om utslippstillatelse

Det er ingen krav om utslippstillatelse for anlegg <1MW i EU-direktiv 2015/2193. Likevel kreves dette for fire anlegg/bedrifter i Norge. Det er i undersøkelsen Miljødirektoratet gjorde funnet om lag 100 slike små forbrenningsanlegg rundt i Norge, og behovet for særskilt tillatelse eller krav om utslippstillatelse er ikke rettfærdiggjort. Norsk Industri er uenige i direktoratets vurdering av at det i "de fleste tilfeller være behov for å stille (...) strengere utslippsgrenser og krav til utslippsmålinger". Her mangler begrunnelse eller dokumentasjon.

Vi er kritiske til at Miljødirektoratet mener at utslippsgrenseverdiene er teknisk mulig å oppnå for anlegg i trearbeidende industri til og med 1MW. I dag eksisterer det ikke rense- og forbrenningsteknologi for ovner under 1MW som er tilfredsstillende. Til vår kjennskap finnes det dog slik renseteknologi for storskala

forbrenningsanlegg på over 5MW. Vi ber om at miljømyndighetene introduser og veileder våre medlemmer til teknologien for ovner under 1MW.

For disse fire bedriftene er utslippskravene i dag urealistiske i forhold til hva som finnes av løsninger fra de internasjonale leverandørene av forbrenningsanlegg for anlegg <1MW. Forurensningsmyndigheten kan ikke sette strengere vilkår enn det forskriften tilsier.

Norsk Industri ønsker at:

- o forbrenningsanlegg <1MW fortsatt ikke må søke om utslippstillatelse
- o at for de fire bedriftene som i dag er pålagt utslippstillatelse, så omgjøres disse slik at disse likebehandles

Unntak fra hjemmelen

Det er positivt at det ble foreslått en hjemmel for unntak fra plikten til å ha tillatelse, som jo følger av EU direktivet. Videre er det lovende at direktoratet vil veilede Statsforvalteren om kravstillingen og hvilke forhold som må vurderes, i det fall det fortsatt er for anlegg (som etter direktivet og i tråd med praksis i hele Europa) som kan unntas fra krav om særskilt tillatelse, slik at virksomhetene likebehandles. Det fordrer likevel at industrien er involvert i dialog mellom miljømyndighetene og Statsforvalterne.

Norsk Industri ønsker at:

- o bedrifter med forbrenningsanlegg under 1MW unntas fortsatt fra plikten til tillatelse
- o møbelbransjen involveres i veiledningen og dialogen mellom Miljødirektoratet og Fylkesmannen
- o møbelindustrien involveres i vurderingen av unntakene ut ifra brensløst
- o veilederen bør inneholde en veiledning på hva slags materiale som kan brennes og ikke brennes, som er basert på kunnskap

Klimaperspektivet

Dersom kravene blir skjerpet for anlegg <1MW sendes trekappet fra industribedriftene videre til sentraliserte avfallsanlegg, istedenfor å brennes lokalt på anlegget. Vanlig praksis er å energigjenvinne trevirket til biobrensel, men i praksis sendes veldig ofte trevirket nedstrøms til lokale tradere og videre ned til materialanlegg i Sverige, Skottland, England og Polen. Deretter regranuleres avkappet til trepellets eller energigjenvinnes. Klimakostnaden ved å gjøre dette kan umulig være bra. Miljømyndighetene bør utføre en konsekvens- og livsløpsanalyse av kost-/nytteeffekten av å brenne trekappet lokalt på forbrenningsanleggene vs. å sende det til material- og energigjenvinning og til Europa. Transport og lange verdikjeder ikke er klimavennlig.

Vi ønsker å redegjøre for denne viktige saken i et møte med statsråden.

Med vennlig hilsen
Norsk Industri

Sign.

Knut E. Sunde
Direktør

Egil Sundet
Bransjesjef